

Arrest

nr. 179 930 van 21 december 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 11 oktober 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 september 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 november 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 december 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat M. KALIN en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart dat u bent geboren op 28 februari 1987 in het dorp Nisata in het district Charsatta van de provincie Khyber-Pakhtunkhwa, Pakistan. U bent ongehuwd en heeft geen kinderen.

U bent opgegroeid en heeft heel uw leven gewoond in Nisata. U werkte aanvankelijk aan schilder en later als handelaar in softdrinks. Uw vader verhuurde sinds maart 2012 een deel van uw woning aan de hulporganisatie CHEF International. Zij gebruikten 4 kamers als eerstehulpkliniek voor met name oog- en kraamzorgen. Complexe problematieken werden doorverwezen naar het District Medical and Rehabilitation Complex (DMRC), met zetel in Peshawar. Het contract voorzag in een periode van 3 jaar.

U en uw vader verzekerden ook een deel van de bewaking. Aan beide kanten van uw huis bevindt zich een madrassa.

Na anderhalf jaar vertelde uw vader dat hij een dreigbrief had ontvangen. Daarin stond dat hij geen hulp meer mocht geven aan CHEF omdat het door buitenlanders werd gefinancierd en dus haram was. Hij sprak u hierover aan, maar aangezien u vermoedde dat het burens konden zijn die jaloers waren op uw huurinkomsten nam u geen maatregelen.

Een tijd later werd u echter ontvoerd toen u op weg was naar Charsadda. U werd gedurende 10 dagen vastgehouden en mishandeld door mannen die taliban leken te zijn. Ze wilden informatie over een zekere N.H. van een madrasa. U moest beloven meer te bidden en onmiddellijk stoppen onderdak te geven aan de NGO. Daarop werd u vrijgelaten maar u mocht niet met de politie spreken en ging u terug naar huis. De periode die erop volgde zorgde u ervoor dat niemand wist waar u precies heenging. Op aandringen van de dorpsoudsten werd het contract met de NGO ongeveer een half jaar voor het aflopen ervan opgezegd. Later kon u ternauwernood ontsnappen aan een aanslag tijdens een riksjarit op weg naar het huis van uw zuster.

Door die bedreigingen besloten uw vader en een oom dat u best naar het buitenland ging om voor uw veiligheid te zorgen. Deze oom contacteerde een smokkelaar die uw reis regelde. Op 6 november 2015 vertrok u met een toeristenvisum legaal naar Iran. Daarna reisde u illegaal, over land verder naar Europa via Turkije. Daar vernietigde de smokkelaar al uw documenten en nam hij uw geld af. U vroeg asiel in België op 28 januari 2016.

Uw moeder is bij een getrouwde zus gaan wonen die in het dorp ernaast woont. Uw andere twee zussen waren al getrouwd en uw drie broers wonen ook elders in Pakistan (respectievelijk Kasjmier, Sialkot en Quetta/onbekend). Kort na uw aankomst in België vernam u dat uw vader is overleden bij een bezoek aan de moskee.

U vreest dat u niet naar Pakistan terug kan gaan omdat de taliban nog steeds boos zijn dat u niet onmiddellijk hun eis inwilligde om de kliniek uit uw huis te zetten. U bent er ook niet van overtuigd dat uw vader op natuurlijke manier is overleden.

Na het gehoor legt u een kopie neer van volgende documenten: uw paspoort (gedeeltelijk), de overlijdensakte van uw vader, identiteitskaarten, een brief van DMRC, een domicile certificate, een huurovereenkomst en een diploma.

B. Motivering

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) vast dat u noch de status van vluchteling, noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en wel om volgende redenen.

Uw verklaringen omtrent het gevaar dat u zou lopen omwille van de verhuur van een gedeelte van uw woning aan een NGO zijn niet geloofwaardig. Hoewel u beweerde dat jullie huis gedurende verschillende jaren aan een organisatie genaamd CHEF International werd verhuurd, wist u niet zeker waar de afkorting CHEF voor zou kunnen staan. U kwam niet verder dan "...Health Education..." (gehoorverslag, p. 10). Voorts verklaarde u dat er een vervroegd einde kwam aan de overeenkomst omwille van de bedreigingen aan uw adres en door de tussenkomst van de dorpsoudsten. Echter komen uw verklaringen niet overeen met de door u neergelegde documenten. U verklaart dat het contract 3 jaar geldig was vanaf mei 2012 en dus zou lopen tot mei 2015. Nochtans blijkt uit nazicht van het contract dat u na het gehoor neerlegt dat het maar voor 2 jaar en 7 maanden werd afgesloten, en dat het dus altijd al de bedoeling was om te eindigen in december 2014, en niet pas in 2015 zoals u zelf verklaart (gehoorverslag, p. 11). Mocht er al ooit een contract geweest zijn tussen uw familie en deze ngo, dan is het duidelijk dat deze sowieso ten einde liep eind 2014 en dat het einde van dit contract niets te maken had met eventuele bedreigingen zoals u zegt. U legt overigens geen enkel ander begin van bewijs voor over de tussenkomst van deze dorpsraad, noch legt u een bevestiging voor van deze ngo dat hun overeenkomst met jullie vervroegd afgesloten werd.

Ook wist u de problemen die voortvloeiden uit uw beweerde conflict met de Taliban op geen enkele manier te staven. Hoewel u verklaarde zowel ontvoerd te zijn als later het slachtoffer van een mislukte aanslag geweest te zijn, gaf u deze ernstige voorvallen blijkbaar nooit aan bij de politie. U beweert dat u dit niet durfde omdat u bedreigd werd (p. 12). Nochtans kan u niet verduidelijken waarom u ook na het vertrek van CHEF International nog zou worden lastiggevallen. Dat de taliban boos waren omdat u op het oordeel van de dorpsoudsten had gewacht vooraleer maatregelen te nemen komt eerder vergezocht over. Ook verklaarde u mishandeld te zijn gedurende uw ontvoering. Men kan er dan ook vanuit gaan dat u na uw vrijlating nood had aan medische verzorging, maar opnieuw legde u hierover geen enkel document neer.

Verder is het niet aannemelijk dat u vertrok omwille van een acuut veiligheidsprobleem. Immers het contract met CHEF liep af eind 2014 (althans volgens het contract), terwijl u pas eind 2015, een jaar later dus, uw land verliet. Dit lijkt niet op het gedrag van iemand die vreest een onmiddellijk gevaar te lopen. Uzelf verklaart dat u na het vertrek van CHEF nog 5-6 maanden in het dorp bleef (p. 11), op zich ook een lange periode die niet aangeeft dat u ergens voor vreesde. U beweert daarnaast dat uw broer af en toe stiekem naar het dorp komt (p. 6). Ook dit kan niet overtuigen, zeker gezien de madrassa's naast uw huis lagen en wellicht goed in het oog zouden worden gehouden als de taliban het echt op u en uw familie zouden hebben gemunt.

U vermoedt dat uw vader in verdachte omstandigheden is overleden, maar kan hiervoor geen substantiële elementen aandragen (p. 6). Bovendien blijkt uit zijn overlijdensakte dat de aard van zijn overlijden "normaal" is. Overigens vermeldt de plaats van overlijden "thuis", terwijl u verklaarde dat uw vader in de moskee een verdachte hartaanval kreeg en vervolgens in het ziekenhuis overleed.

Voor wat betreft uw documenten merkt het CGVS op dat het geen enkel origineel stuk betreft en dat het veelal om kopies van matige tot slechte kwaliteit gaat. Dit maakt het moeilijk hun authenticiteit na te gaan en inhoudelijke details te bestuderen. Bovendien bezorgde u ze pas na het gehoor aan het CGVS, wat de indruk wekt van een gebrek aan medewerking met de procedure. Hoe dan ook, u bevestigde dat u het CGVS een scan van het volledige paspoort zou bezorgen, terwijl het slechts enkele pagina's betreft. Hierdoor is het niet mogelijk om uw reisroute na te gaan. De kopie vermeldt ten andere het bestaan van een vorig paspoort, dat u eveneens nalaat neer te leggen. De identiteitskaarten kan het CGVS onder voorbehoud aanvaarden, al voegen ze niets toe aan uw relaas, uw identiteit wordt immers niet in twijfel getrokken. Voorts vermeldt het werkattest van DMRC enkel uw vaders naam als veiligheidsagent en niet de uwe. Dit ontkracht verder uw bewering dat u het meest zichtbare of evidente doel zou zijn voor de religieuze radicalen. Het huurcontract staat immers ook op naam van uw vader. Uw schoolattest geeft een bijkomende indicatie van uw streek van afkomst en opleidingsgraad. Bijkomend merkt het CGVS op dat de vaststelling dat uw broer u documenten kan opsturen erop wijst dat hij of andere familie toegang heeft tot uw woning. Dit versterkt het vermoeden dat er geen effectief veiligheidsprobleem is. Tenslotte verklaart u dat uw paspoort en identiteitskaart vernietigd werden door de smokkelaar. Gezien de waarde van dergelijke stukken kan het CGVS geen geloof hechten aan deze stereotiepe bewering, die u, daar u dit verlies niet heeft aangegeven bij de politie of ambassade, niet kunt hard maken. Integendeel, het lijkt er opnieuw op dat u belangrijke gegevens met betrekking tot uw identiteit en/of reisweg wens te verhullen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie uitgevoerd door CEDOCA blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici gevisieerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er soms ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt evenwel duidelijk dat de veiligheidssituatie in geheel Pakistan in 2015 verbeterd is in vergelijking met de eerdere jaren. Uit dezelfde informatie blijkt echter ook dat veiligheidssituatie in bepaalde Pakistaanse regio's anno 2015-2016 problematisch blijft. Het noordwesten van Pakistan wordt nog steeds geteisterd door een open strijd tussen extremistische elementen en regeringstroepen. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de Federally Administered Tribal Areas (FATA) en in mindere mate in Khyber-Pakhtunkwa (KP). Hoewel de situatie in de provincies Punjab, Sindh, Balochistan, en in Pakistan controlled Kashmir (PcK) verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, is de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager dan in het noordwesten van Pakistan. Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend te zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Khyber-Pakhtunkwa te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de militaire operaties in FATA, en meer bepaald in Khyber Agency, alsook de maatregelen genomen in het kader van het National Action Plan ervoor gezorgd hebben dat de veiligheidssituatie in Khyber-Pakhtunkwa (KP) sinds 2014 opmerkelijk verbeterd is. Zo is er sprake van een opvallende daling in het aantal terroristische aanslagen. Bovendien is zowel het aantal burgerslachtoffers, het aantal militaire operaties, en het aantal ontheemden in de regio duidelijk verminderd. Niettegenstaande er sprake is van een lichte stijging in het aantal slachtoffers in het eerste kwartaal van 2016, dient vastgesteld te worden dat het aantal burgerslachtoffers in de provincie beperkt blijft. Het geweld dat er plaatsvindt is daarenboven hoofdzakelijk doelgericht van aard waarbij ofwel de Pakistaanse veiligheidsdiensten, ofwel burgers met een specifiek profiel gevisieerd worden.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Khyber-Pakhtunkwa met enige regelmaat incidenten voordoen, er niet kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 29 juli 1951, van artikel 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van het proportionaliteitsbeginsel.

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker als volgt:

“Het CGVS is van oordeel dat de authenticiteit moeilijk na te gaan is.

Moeilijk is evenwel niet onmogelijk. Verzoekende heeft zijn best gedaan om de nodige documenten te kunnen voorleggen.

De originele documenten werden bovendien verzonden doch deze zijn niet toegekomen en werden terug verzonden.

Verzoekende partij heeft andermaal gevraagd om deze te verzenden in origineel.

Zodra hij deze ontvangt, zal hij deze toevoegen aan het dossier.

*

Het CGVS neemt het daarnaast verzoekende partij kwalijk dat de stukken zijn toegevoegd na het interview en leidt hieruit een gebrek aan medewerking af.

Verzoekende partij is van oordeel dat het CGVS hier een stap te ver gaat en kan zich niet vinden in deze motivatie.

Verzoekende partij heeft steeds meegewerkt en heeft gevraagd om de documenten in origineel op te sturen.

De originelen werden verzonden maar zijn terug verzonden, volledig buiten de wil van verzoekende partij.

Het enige wat hij kon doen, is vragen dat deze al in kopij werden verzonden, zodat hij deze al kon toevoegen aan zijn dossier.

Ook voegt verzoekende partij nog foto's toe aan huidig verzoekschrift om zijn asielaanvraag verder te onderbouwen:

- Foto van verzoekende partij voor de kliniek

- Foto van zijn overleden vader

- Foto van de moskee in de nabijheid van zijn woning, namelijk van “Rozatul Islam” (fonetisch geschreven).

*

Het CGVS neemt het verzoekende kwalijk dat niet alle kopijen van het paspoort werden overgemaakt en dat daardoor de reisroute niet kan worden nagegaan.

Daarnaast stelt het CGVS dat uit het paspoort dat werd afgegeven blijkt dat er een voorafgaand paspoort is geweest doch dat deze niet wordt voorgelegd.

Verzoekende partij verduidelijkt dat hij een geannuleerd paspoort had, die in zijn land van herkomst nog kon zijn. Van het geannuleerd paspoort voegt hij aan huidig verzoekschrift een kopij van alle pagina's toe. Van het andere paspoort kan hij geen kopij voorleggen gezien deze niet meer in zijn bezit is.

*

Verzoekende partij verwijst hieromtrent ook naar zijn verklaringen tijdens het interview:

P. 1 van het gehoorverslag:

[...]

Hieruit blijkt dat ze al effectief waren verzonden maar verzoekende partij heeft deze niet ontvangen omdat de post buiten zijn wil om terug werd verzonden.

P. 3 van het gehoorverslag:

[...]

Hieruit blijkt dat hij een vervallen paspoort had. Hij had al een kopij bijgebracht van dit paspoort maar aan huidig verzoekschrift wordt een kopij van alle pagina's toegevoegd (stuk 3).

*

Verzoekende partij heeft dus de documenten die hij heeft kunnen bemachtigen, bijgebracht.

Deze moeten worden aanzien als een bewijs van zijn identiteit en eveneens als een begin van bewijs van zijn asielrelaas en de redenen waarom hij zijn land heeft moeten ontvluchten.

*

Verzoekende partij is dan ook van oordeel dat er geen gebrek aan zijn medewerking kan worden vastgesteld.

Daarnaast is verzoekende partij van oordeel dat de motivatie van het CGVS niet kan worden weerhouden.

Wat betreft CHEF International

*

Hieromtrent wenst verzoekende partij te verduidelijken dat niemand de volledige benaming van CHEF International gebruikt.

Iedereen gebruikt de afkorting en zegt dus "CHEF International".

Bovendien heeft verzoekende partij maar een gemiddelde opleiding en waren er geen persoonlijke contacten.

Er was geen reden om de volledige benaming te kennen buiten de afkorting die door iedereen wordt gehanteerd.

Bijgevolg kan van verzoekende partij ook niet verwacht worden dat hij diende te weten waarvoor deze afkorting staat als iedereen CHEF International gebruikt.

*

Wat betreft de duur van het contract met CHEF International verduidelijkt verzoekende partij het volgende: ware het niet voor de problemen geweest die hij heeft gekend, dan zou het contract met CHEF Internationale nog steeds verder lopen.

Het contract is dan ook in die zin vervroegd stopgezet, gezien in het andere geval, ware het niet voor de problemen geweest, het contract zou worden verlengd.

Het feit dat CHEF International uiteindelijk niet vrijwillig is vertrokken, (wat verschillend is met de verklaringen die werden opgenomen in het gehoorverslag), was dan ook buiten de wil van verzoekende partij om.

*

Wat betreft het niet aannemelijk zijn van een acuut veiligheidsprobleem, motiveert het CGVS dat het contract eind 2014 afliep terwijl verzoekende partij pas in 2015 is vertrokken.

Verzoekende partij stelt dat er in 2015 nog steeds een probleem was, juist omdat CHEF International weigerde te vertrekken. De verklaringen opgenomen in het gehoorverslag van het CGVS komen hiermee niet overeen en verzoekende partij verzoekt Uw Raad met de verklaringen opgenomen in huidig verzoekschrift rekening te houden.

Ook is verzoekende partij vertrokken 5 à 6 maanden na de ontvoering en niet na het vertrek van CHEF International, gezien CHEF International nog daar was en weigerde te vertrekken.

*

Gezien hij werd bedreigd, durfde verzoekende partij ook geen klacht in te dienen bij de politie.

Er werd gewaarschuwd niet bij de politie langs te gaan. Hij mocht dus niet met de politie spreken, wat hij dan ook niet heeft gedaan (zie ook p. 9 van het gehoorverslag).

*

De motivatie van het CGVS kan dan ook niet worden weerhouden.

Wat betreft de overlijdensakte

Verzoekende partij verklaarde dat er werd gesteld dat zijn vader aan een natuurlijke dood zou zijn overleden, maar dat hij dit niet gelooft.

Hij gelooft dat het overlijden van zijn vader verdacht was.

Hij heeft inderdaad verklaard dat hij een hartaanval had in de moskee en daarna in het ziekenhuis is overleden. Dit is hetgeen hij heeft vernomen.

Verzoekende partij was immers op dat moment niet in zijn land van herkomst maar ondertussen al vertrokken en kon dus ook maar enkel de informatie geven die hem was meegegeven.

Dit kan hem niet kwalijk genomen worden.

De motivatie van het CGVS kan niet worden gevolgd

Wat betreft het werkattest van DMRC

Hoewel de naam van de vader erop stond vermeld, was het verzoekende partij die er werkte.

Men had immers nog 1 persoon nodig die er 's avonds kon werken en verzoekende partij was een voor de hand liggende keuze gezien hij er ook zo dicht bij woonde.

Gezien verzoekende partij er werkte, was hij dan ook het meest zichtbare of evidente doel.

De motivatie van het CGVS kan dan ook niet worden weerhouden.

Wat betreft bijkomende documenten

Verzoekende partij zal dus nog trachten originele documenten te bekomen, zoals hierboven reeds aangehaald, doch tot op heden is hij niet in het bezit van originele documenten.

Weigering van de subsidiaire beschermingsstatus: schending van artikel 48/4, Vreemdelingenwet en artikel 62 Vreemdelingenwet, schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel

*

Artikel 48/4 Vreemdelingenwet bepaalt:

[...]

*

De identiteit van verzoekende partij wordt niet in twijfel getrokken.

*

Bovendien blijkt uit de informatie welke werd toegevoegd aan het dossier en ook uit de beslissing zelf dat de situatie verontrustend is.

De beslissing spreekt zelf over een stijging in het aantal slachtoffers in het eerste kwartaal van 2016 en dat er in de provincie Khyber-Pakhtunkwa met enige regelmaat incidenten voordoen.

Is het dan niet zorgvuldig vooraleer een beslissing te nemen om de situatie op de voet op te volgen, gezien het EASO Country of Origin Information Report Pakistan Security Information waarop het CGVS zich baseert weliswaar dateert van juli 2016 doch slechts de informatie bevat tot 18.04.2016 en er in het eerste kwartaal van 2016 reeds een stijging werd vastgesteld.

Verzoekende partij had een goed leven in zijn land van herkomst. Hij had een job, er kwamen huurgelden binnen... Op economisch vlak mankeerde hij weinig. Dat is niet voor iedereen weggelegd, dit om maar aan te geven dat hij zijn land niet heeft verlaten om financiële redenen doch juist uit vrees en de moeilijkheden die hij aldaar kende.

Daarnaast verwijst verzoekende partij naar zijn stuk 5, welke een overzicht geeft van de incidenten die hebben plaatsgevonden in zijn provincie.

Uit deze documentatie blijkt dat de incidenten niet met enige regelmaat plaatsvinden, doch praktisch dagelijks doen er zich incidenten voor.

De aanvallen zijn bovendien ook gericht ten aanzien van burgers.

Verzoekende partij verwijst zo naar de incidenten op 26.09.2016, waarbij het onderwijssysteem is gevisieerd en men terroristische aanvallen plant op het onderwijssysteem

De motivatie van het CGVS kan dan ook niet worden weerhouden."

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift de volgende stukken: een kopie van zijn geannuleerd paspoort (stuk 3), foto's (stuk 4) en een internetartikel (stuk 5).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de

devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij door de taliban werd bedreigd omdat hij en zijn vader een deel van het huis verhuurden aan de ngo CHEF International. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) hij niet weet waarvoor de afkorting "CHEF" staat, (ii) zijn verklaringen over het huurcontract niet overeenstemmen met de inhoud van het huurcontract dat hij voorlegt, (iii) hij niet kan verduidelijken waarom hij na het vertrek van CHEF International nog zou worden lastiggevallen, (iv) hij nog 5 à 6 maanden na het vertrek van CHEF International in het dorp bleef wonen, (v) hij geen substantiële elementen kan aanbrengen voor zijn vermoeden dat het overlijden van zijn vader verdacht is, (vi) hij slechts kopieën van matige tot slechte kwaliteit voorlegt van zijn documenten, en (vii) de door hem voorgelegde documenten de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Waar verzoeker stelt dat verweerder een stap te ver gaat door te stellen dat uit het feit dat hij slechts kopieën neerlegt van zijn documenten van matige tot slechte kwaliteit blijkt dat er sprake is van een gebrekkige medewerking in zijn hoofde, kan hij worden gevolgd. Hoewel het effectief om kopieën van bedenkelijke kwaliteit gaat, kan hij op zich geen gebrekkige medewerking worden afgeleid.

Verder stelt verzoeker dat de originele versies van de door hem voorgelegde documenten werden opgestuurd, doch dat deze buiten zijn wil om door de post werden teruggestuurd. Hij heeft gevraagd om de originelen alsnog op te sturen. Hiermee komt verzoeker niet verder dan het opwerpen van een blote *post factum*-verklaring die hij op geen enkele wijze staft.

Waar verzoeker verder stelt dat hij niet weet waarvoor de afkorting "CHEF" staat omdat iedereen deze afkorting gebruikte, dient erop gewezen dat hij stelt dat hij en zijn vader een huurcontract hadden met deze ngo zodat hij kan worden geacht in een andere positie te zijn dan 'iedereen' en dus wel degelijk op de hoogte kan worden geacht te zijn van de juiste en volledige benaming van de ngo. Bovendien weerhield niets verzoeker ervan reeds tijdens zijn gehoor te melden dat hij enkel de afkorting "CHEF" kent omdat iedereen enkel deze benaming gebruikte wanneer hem hiernaar werd gevraagd. Dat hij naliet dit te doen, maakt van zijn uiteenzetting in onderhavig verzoekschrift over de benaming van de ngo een gekunstelde *post factum*-verklaring.

Waar verzoeker erop wijst dat de ngo niet vrijwillig is vertrokken en dat dit foutief werd opgenomen in het gehoorverslag, dient erop gewezen dat het aan verzoeker toekomt te bewijzen dat wat de commissaris-generaal stelt dat hij heeft verklaard, op een andere manier werd gezegd. Het volstaat niet eenvoudigweg te ontkennen dat de weergegeven verklaringen niet zouden overeenstemmen met hetgeen werd gezegd. De ambtenaar van het CGVS heeft er immers geen persoonlijk belang bij dat de verklaringen van de asielzoeker onjuist zouden worden weergegeven. Tot het bewijs van het tegendeel, bestaat het vermoeden dat wat in het gehoorverslag werd opgenomen, zoals ook samengevat weergegeven in de bestreden beslissing, overeenstemt met wat verzoeker in werkelijkheid heeft verklaard. Hij bewijst *in casu* niet het tegendeel.

Wat betreft verzoekers bewering in onderhavig verzoekschrift dat het contract zou worden verlengd indien hij geen problemen zou hebben gekend met de taliban, dient vastgesteld dat verzoeker hier opnieuw niet verder komt dan een gekunstelde *post factum*-verklaring waarvan hij tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) geen enkele melding maakte. Overigens verklaarde verzoeker zelf dat het contract een geldigheidsduur had van drie jaar, terwijl het voorgelegde document spreekt over een duur van twee jaar en zeven maanden. Het feit dat verzoekers verklaringen niet overeenstemmen met de inhoud van de documenten die hij ter staving van deze verklaringen voorlegt, zet zowel de geloofwaardigheid van zijn verklaringen als de bewijswaarde van de voorgelegde documenten op de helling.

Betreffende de bijgevoegde kopie van zijn paspoort (verzoekschrift, stuk 3) dient vooreerst vastgesteld dat hij opnieuw slechts een kopie voorlegt, die door middel van allerhande knip- en plakwerk gemakkelijk te manipuleren is. Bovendien vermeldt dit paspoort 20 januari 1985 als geboortedatum, terwijl verzoeker verklaarde op 28 februari 1987 te zijn geboren. Voor het overige kan uit dit paspoort evenmin worden afgeleid wat zijn reisweg naar België was. De foto's (verzoekschrift, stuk 4) zijn evenmin van aard de motieven in de bestreden beslissing in een ander daglicht te plaatsen. Er kan immers niet worden opgemaakt door wie, waar of wanneer deze foto's werden gemaakt. Betreffende de bijgevoegde informatie over Khyber-Pakhtunkwa (verzoekschrift, stuk 5) dient erop gewezen dat dit

slechts algemene informatie betreft die geen betrekking heeft op verzoekers persoon, zodat dit niet van aard is de door hem aangevoerde vrees voor vervolging alsnog *in concreto* aan te tonen.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er niet in de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt:

“Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie uitgevoerd door CEDOCA blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici gevisieerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er soms ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt evenwel duidelijk dat de veiligheidssituatie in geheel Pakistan in 2015 verbeterd is in vergelijking met de eerdere jaren. Uit dezelfde informatie blijkt echter ook dat veiligheidssituatie in bepaalde Pakistaanse regio's anno 2015-2016 problematisch blijft. Het noordwesten van Pakistan wordt nog steeds geteisterd door een open strijd tussen extremistische elementen en regeringstroepen. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de Federally Administered Tribal Areas (FATA) en in mindere mate in Khyber-Pakhtunkwa (KP). Hoewel de situatie in de provincies Punjab, Sindh, Balochistan, en in Pakistan controlled Kashmir (PcK) verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, is de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager dan in het noordwesten van Pakistan. Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend te zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Khyber-Pakhtunkwa te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de militaire operaties in FATA, en meer bepaald in Khyber Agency, alsook de maatregelen genomen in het kader van het National Action Plan ervoor gezorgd hebben dat de veiligheidssituatie in Khyber-Pakhtunkwa (KP) sinds 2014 opmerkelijk verbeterd is. Zo is er sprake van een opvallende daling in het aantal terroristische aanslagen. Bovendien is zowel het aantal burgerslachtoffers, het aantal militaire operaties, en het aantal ontheemden in de regio duidelijk verminderd. Niettegenstaande er sprake is van een lichte stijging in het aantal slachtoffers in het eerste kwartaal van 2016, dient vastgesteld te worden dat het aantal burgerslachtoffers in de provincie beperkt blijft. Het geweld dat er plaatsvindt is daarenboven hoofdzakelijk doelgericht van aard waarbij ofwel de Pakistaanse veiligheidsdiensten, ofwel burgers met een specifiek profiel gevisieerd worden.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Khyber-Pakhtunkwa met enige regelmaat incidenten voordoen, er niet kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.”

Verzoeker uit weliswaar kritiek op deze analyse, doch hij brengt geen enkel stuk bij waaruit zou kunnen blijken dat de door verweerder gehanteerde informatie (zie map 'Landeninformatie') onjuist of achterhaald is. Het bijgevoegde internetartikel (verzoekschrift, stuk 5) ligt immers in dezelfde lijn als verweerders informatie. Er kan niet uit worden afgeleid dat er in de provincie Khyber-Pakhtunkwa sprake is van willekeurig geweld dat ertoe leidt dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg wordt de hiervoor geciteerde analyse door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénentwintig december tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER